

ΔΙΕΘΝΕΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

1. ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

1.1 ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ (2015)

- Συνολική αξία παγκόσμιου εμπορίου αγαθών το 2015: 16 τρις \$ (πτώση σε σχέση με 2014 κατά 14%), αύξηση όγκου κατά 2,7% (ΑΕΠ 2,4%)
- Η πτώση οφείλεται στην ύφεση στις BRICS και στη μείωση κατά 45% των τιμών πετρελαίου
- 52% εμπορίου αγαθών (53% υπηρεσίες) αντιστοιχεί σε 10 χώρες, 42% εμπορίου αγαθών (36% υπηρεσίες) σε αναπτυσσόμενες
- Συνολική αξία παγκόσμιου εμπορίου υπηρεσιών το 2015: 4,7 τρις \$ (πτώση σε σχέση με 2014 κατά 6%)
- Πτώση ως ποσοστού του παγκόσμιου ΑΕΠ από 25% το 2011 σε 22% το 2015

1.2 ΕΙΔΗ ΑΓΑΘΩΝ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

- Διαφορές αγαθών και υπηρεσιών
- Διεθνώς εμπορεύσιμα και διεθνώς μη εμπορεύσιμα αγαθά και υπηρεσίες (tradables, non- tradables)

- Έντασης πρώτων υλών
- Έντασης εργασίας
- Έντασης κεφαλαίου
- Έντασης τεχνολογίας (καινοτομίας)
- Έντασης γνώσης/τεχνογνωσίας και ειδικών δεξιοτήτων
- Η σημασία των ελαστικοτήτων στο διεθνές εμπόριο (τιμών και εισοδημάτων)

1.3 ΕΙΔΗ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

- Αγαθών, υπηρεσιών, συντελεστών παραγωγής
- Αντιπραγματισμός (barter trade) – σύγχρονες συναλλαγές με χρήση συναλλάγματος
- Συμπληρωματικό εμπόριο
- Εποχικό εμπόριο
- Συγκυριακό εμπόριο
- Διασυνοριακό εμπόριο
- Διακλαδικό εμπόριο (inter-industry trade)
- Ενδοκλαδικό εμπόριο (intra-industry trade)
- Ενδοεπιχειρησιακό (intra-firm trade)

1.4 ΕΞΕΛΙΞΗ-ΤΑΣΕΙΣ

- Το διεθνές εμπόριο αυξάνεται ή μειώνεται ταχύτερα από το παγκόσμιο ΑΕΠ – λόγοι
- Αρνητική εξέλιξη κατά τη διάρκεια της κρίσης (2008-2009)
- Προβλέψεις

1.5 ΤΟΜΕΑΚΑ ΚΑΙ ΚΛΑΔΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

- Υπεροχή εμπορίου αγαθών έναντι υπηρεσιών (16 τρις, 4,7 τρις το 2015)
- Υπεροχή βιομηχανικών αγαθών έναντι αγροτικών (70%, 10%, 20% καύσιμα και ορυκτά)
- ΕΕ π' ρωτος εξαγωγέας στα αγροτικά
- Κυρίαρχοι κλάδοι στα αγαθά: καύσιμα-ορυκτά, σίδηρος και χάλυβας, χημικά, πληροφορική-επικοινωνίες, οχήματα, κλωστοϋφαντουργικά (πρώτη η ΕΕ σε όλα εκτός από πληροφορική και κλωστοϋφαντουργικά όπου πρώτη είναι η Κίνα με δεύτερη την Ευρώπη)
- Κυρίαρχοι Κλάδοι στις υπηρεσίες: Μεταφορές, τουρισμός
- Κλαδική διάρθρωση μεταξύ ομάδων χωρών (μετα-βιομηχανικές, αναδυόμενες ή και αναπτυσσόμενες)

1.6 ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

- Έντονη περιφερειακή συγκέντρωση στην Ευρώπη, Β. Αμερική, Κεντρική και νότια Αμερική
- Αυξανόμενη περιφερειακή συγκέντρωση στην Ασία
- BRICS: μεγαλύτερη διασπορά
- Αναπτυσσόμενες χώρες: παραδοσιακές σχέσεις με πρώην αποικιοκρατικές δυνάμεις
- Ο ρόλος των περιφερειακών εμπορικών και οικονομικών ενώσεων

1.7 ΛΟΙΠΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

- Συμμετρική ή ασυμμετρική αλληλεξάρτηση μεταξύ χωρών
- Διαφοροποιημένη ή μονοδιάστατη δομή εξωτερικού εμπορίου
- Συναλλαγματικό σύστημα και διεθνές εμπόριο
- Χώρες με αύξηση ή μείωση όρων εμπορίου
- Το ζήτημα των διαχρονικών εμπορικών ανισορροπιών

1.8 ΛΟΓΟΙ ΑΥΞΗΣΗΣ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

- Διεθνής πολιτική σταθερότητα
- Οικονομική ανάπτυξη
- Συμμετοχή όλων των χωρών του κόσμου
- Εναρμόνιση οικονομικών συστημάτων
- Προοδευτική ελευθέρωση εξωτερικού εμπορίου και άνοιγμα των εθνικών οικονομιών
- Η συμβολή του διεθνούς εμπορικού συστήματος
- Η συμβολή των περιφερειακών εμπορικών και οικονομικών ενώσεων
- Η τεχνολογική πρόοδος στις μεταφορές
- Η τεχνολογική πρόοδος στις επικοινωνίες και στην πληροφόρηση
- Η εναρμόνιση τεχνικών προδιαγραφών
- Η διεθνοποίηση της παραγωγής και των πολυεθνικών
- Η διεθνής μετανάστευση

1.9 ΕΜΠΟΡΙΚΟ ΒΑΡΟΣ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΔΥΝΑΜΗ

- Ορισμός εμπορικού βάρους
- Ορισμός εμπορικής δύναμης

- Κατάταξη χωρών: εξαγωγές αγαθών και υπηρεσιών
- Κατάταξη χωρών: εισαγωγές αγαθών και υπηρεσιών
- Η ΕΕ ως η μεγαλύτερη εμπορική δύναμη
- Άλλες σημαντικές χώρες
- Άλλοι σημαντικοί δρώντες στο διεθνές εμπόριο και στο σύγχρονο διεθνές εμπορικό σύστημα

2. ΕΘΝΙΚΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

2.1 ΕΝΝΟΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

2.2 ΣΤΟΧΟΙ ΤΗΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

- Συστημικοί στόχοι: επιλογή εξωτερικού εμπορικού καθεστώτος (πλαίσιο-κανόνες)
- Οικονομικοί στόχοι: άμεσοι εμπορικοί στόχοι, έμμεσοι οικονομικοί στόχοι
- Μη οικονομικοί εσωτερικοί στόχοι
- Μη οικονομικοί εξωτερικοί στόχοι

2.3 ΤΑ ΜΕΣΑ ΤΗΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

- Δασμοί (εισαγωγικοί-εξαγωγικοί)
- Άλλοι εθνικοί φόροι επί των εισαγωγών
- Ορισμός κατώτατων τιμών (εισαγωγών ή εξαγωγών)
- Ποσοτώσεις
- Εξαγωγικές επιδοτήσεις
- Ενισχύσεις στην παραγωγή
- «Αυτοπεριορισμοί» των εξαγωγών
- Συναλλαγματική πολιτική (π.χ. υποτίμηση, έλεγχος συναλλάγματος, διπλές ισοτιμίες)
- Μέτρα εμπορικής άμυνας (δασμοί αντι-ντάμπινγκ, αντι-επιδοτήσεων)
- Κρατικές προμήθειες και συμβάσεις
- Τεχνικές προδιαγραφές (standards)
- Διοικητικά εμπόδια
- Περιβαλλοντική πολιτική
- Μισθολογικό και κοινωνικό ντάμπινγκ
- Μποϊκοτάζ, εμπάργκο

3. ΥΠΕΡ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

ΥΠΕΡ:

- Για τελικούς αγοραστές: διεύρυνση επιλογών, ανταγωνισμός τιμών και άλλων προσφορών
- Για παραγωγούς και εμπόρους: διεύρυνση αγορών προμηθειών, αξιοποίηση οικονομιών κλίμακας και εξειδίκευσης, ένταξη σε διεθνή δίκτυα και αλυσίδες, εισαγωγή τεχνολογίας και τεχνογνωσίας, κ.α.
- Για εθνική οικονομία: εντατικοποίηση ανταγωνισμού, εντατικοποίηση καινοτομιών, δημιουργία εμπορίου και εξειδίκευση στη βάση των συγκριτικών πλεονεκτημάτων, αύξηση της ευημερίας
- Μη οικονομικά πλεονεκτήματα: διεύρυνση ατομικών ελευθεριών, ενίσχυση της οικονομικής και πολιτικής αλληλεξάρτησης, διασφάλιση εφοδιασμού κ.α.

ΚΑΤΑ:

- Κίνδυνοι για εγχώριους, μη ανταγωνιστικούς κλάδους, κόστος προσαρμογής
- Αύξηση εξάρτησης εθνικής οικονομίας και τρωτότητας λόγω του ανοίγματος της οικονομίας
- Πρόβλημα κάλυψης χρόνιων ελλειμμάτων στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών

4. ΥΠΕΡ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΤΙΣΜΟΥ

ΥΠΕΡ:

- Αυτάρκεια ως συστημική επιλογή
- Προστασία «νηπιακών» κλάδων (infant tariffs theory)
- Υποκατάσταση εισαγωγών ως αναπτυξιακή στρατηγική
- Διαχείριση άνισης ανάπτυξης μέσω προτιμησησιακών σχέσεων
- Μέτρα άμυνας, αντίποινα (Tit for tat)
- Αύξηση ευημερίας μέσω μείωσης των τιμών των εισαγμένων ειδών (σε περίπτωση μεγάλης εισαγωγικής χώρας)
- Εθνικός προστατευτισμός λόγω προστατευτισμού άλλων χωρών και εκτροπής εμπορίου
- Εξυπηρέτηση μη οικονομικών στόχων

ΚΑΤΑ:

- Αύξηση τιμών εισαγομένων αλλά και εγχώριων αγαθών για καταναλωτές και για παραγωγούς
- Αναδιανομή εισοδημάτων προς τους προστατευόμενους κλάδους
- Περιορισμός του ανταγωνισμού

- Περιορισμός της εξειδίκευσης και της αξιοποίησης οικονομιών κλίμακας
- Μείωση επιλογών και ελευθεριών
- Μείωση εξαγωγών λόγω αντιποίνων
- Μείωση ευημερίας

5. ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΕΠΗΡΕΑΣΜΟΥ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ

- Το εσωτερικό οικονομικό καθεστώς
- Το εσωτερικό πολιτικό καθεστώς
- Ιδεολογία πολιτικών κομμάτων
- Ο ρόλος των ιδεών και της επιστημονικής έρευνας
- Οι ομάδες συμφέροντος
- Η οικονομική κατάσταση (οικονομικός κύκλος)
- Η εθνική αναπτυξιακή στρατηγική
- Η κατανομή του κόστους προσαρμογής
- Η διεθνής εμπειρία
- Η εξωτερική πίεση
- Οι διεθνείς διαπραγματεύσεις στη βάση της αρχής της αμοιβαιότητας
- Η ένταξη σε διεθνείς οργανισμούς

6. ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

6.1 ΕΝΝΟΙΑ, ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

- Από κοινού διαμόρφωση του διεθνούς πλαισίου εμπορικών συναλλαγών
- Περιορισμοί και έλεγχοι των εθνικών εμπορικών πολιτικών στη βάση δεσμευτικού δικαίου (συμφωνίες)
- Αφορά κράτη και όχι επιχειρήσεις ή φυσικά πρόσωπα
- Διαμορφώνεται μέσα από διαπραγματεύσεις

6.2 ΧΩΡΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ

- Διμερής (bilateral)
- Περιφερειακή (regional)
- Πολυμερής (multilateral) ή ενισχυμένης συνεργασίας (plurilateral)

6.3 ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

- Δημιουργία ενός σταθερού και προβλέψιμου πλαισίου για τις διεθνείς εμπορικές συναλλαγές, ασφάλεια δικαίου

- Δεσμευτικοί κανόνες για την αποφυγή κατάχρησης εμπορικής δύναμης
- Ειρηνική επίλυση διαφορών
- Αντιμετώπιση επιπτώσεων (spill over effects) εθνικών εμπορικών πολιτικών
- Αποφυγή της διεθνούς μετάδοσης του προστατευτισμού
- Δημιουργία ειδικών διεθνών καθεστώτων
- Επιδίωξη αμοιβαιότητας και αντιμετώπισης της λαθρεπιβασίας (free riding)
- Αντιμετώπιση εθνικών ομάδων συμφερόντων
- Η προστασία του περιβάλλοντος
- Η διεθνής εμπορική πολιτική στην υπηρεσία της διεθνούς πολιτικής
- Ειρηνική συνύπαρξη των κρατών

6.4 ***ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΕΠΗΡΕΑΣΜΟΥ (ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗΣ) ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ***

- Η υπόθεση της ηγεμονικής σταθερότητας (Hegemonic stability hypothesis) σε μονοπολικό διεθνές σύστημα
- Ο ρόλος των μεγάλων εμπορικών δυνάμεων (διπολικό, τριπολικό, πολυπολικό σύστημα)

- Η επιδίωξη του εθνικού συμφέροντος και η διαχείριση της αλληλεξάρτησης
- Τα εσωτερικά οικονομικά συστήματα
- Η διεθνής εμπειρία
- Η διαχείριση παραδοσιακών σχέσεων
- Το είδος του εξωτερικού εμπορίου
- Η διεθνής οικονομική κατάσταση
- Σχέση περιφερισμού (regionalism) και πολυμερισμού (multilateralism)
- Ο ρόλος των ιδεών και της επιστημονικής έρευνας
- Ο ρόλος των διεθνών οργανισμών
- Ο ρόλος ισχυρών προσωπικοτήτων
- Ο ρόλος των ιδιωτικών συμφερόντων και των ΜΚΟ

7. Ο ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΜΠΟΡΙΟΥ **ΩΣ ΔΙΕΘΝΕΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ**

- 164 μέλη
- 21 παρατηρητές

7.1 Η ΡΥΘΜΙΣΗ ΤΩΝ ΔΙΕΘΝΩΝ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΜΕΤΑ ΤΟ Β' ΠΠ: Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΕΝΟΣ ΔΙΠΟΛΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

- Υπό την ηγεσία των ΗΠΑ, το 1948 υπογράφεται η Χάρτα της Αβάνας (Havana Charter) για την ίδρυση Διεθνούς Οργανισμού Εμπορίου (International Trade organization, ITO)
- Απορρίπτεται κατ'επανάληψη από το Κογκρέσο των ΗΠΑ
- Το 1950 τίθεται σε ισχύ ένα τμήμα της ITO, αυτό που συμφωνήθηκε το 1947 στη Γενεύη και αφορά στην εμπορική πολιτική, υπό τον τίτλο Γενική Συμφωνία Δασμών και Εμπορίου (General Agreement on Tariffs and Trade, GATT).
- 1950-1994: Η GATT ως το θεσμικό πλαίσιο της διεθνούς εμπορικής τάξης του δυτικού κόσμου
- 1995: Έναρξη λειτουργίας του ΠΟΕ – WTO (World Trade Organization)
- 1949: Ίδρυση του Συμβουλίου Αμοιβαίας Βοήθειας (Council for Mutual Economic Assistance, CO.M.ECON.)

- 1991: Διάλυση του COMECON, σταδιακή ένταξη των χωρών του σε άλλα περιφερειακά σχήματα και στον ΠΟΕ.
- Σήμερα ο ΠΟΕ έχει 157 κράτη μέλη και 25 χώρες ως παρατηρητές

7.2 ΟΙ ΠΥΛΩΝΕΣ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΟΥ ΠΟΕ

- Η Γενική Συμφωνία Δασμών και Εμπορίου (General Agreement on Tariffs and Trade, GATT)
- Η Γενική Συμφωνία για το Εμπόριο Υπηρεσιών (General Agreement on Trade in Services, GATS)
- Συμφωνία για τα Πνευματικά Ιδιοκτησιακά Δικαιώματα που σχετίζονται με το Εμπόριο (Trade Related Aspects of International Property Rights, TRIPS)

How the WTO is structured

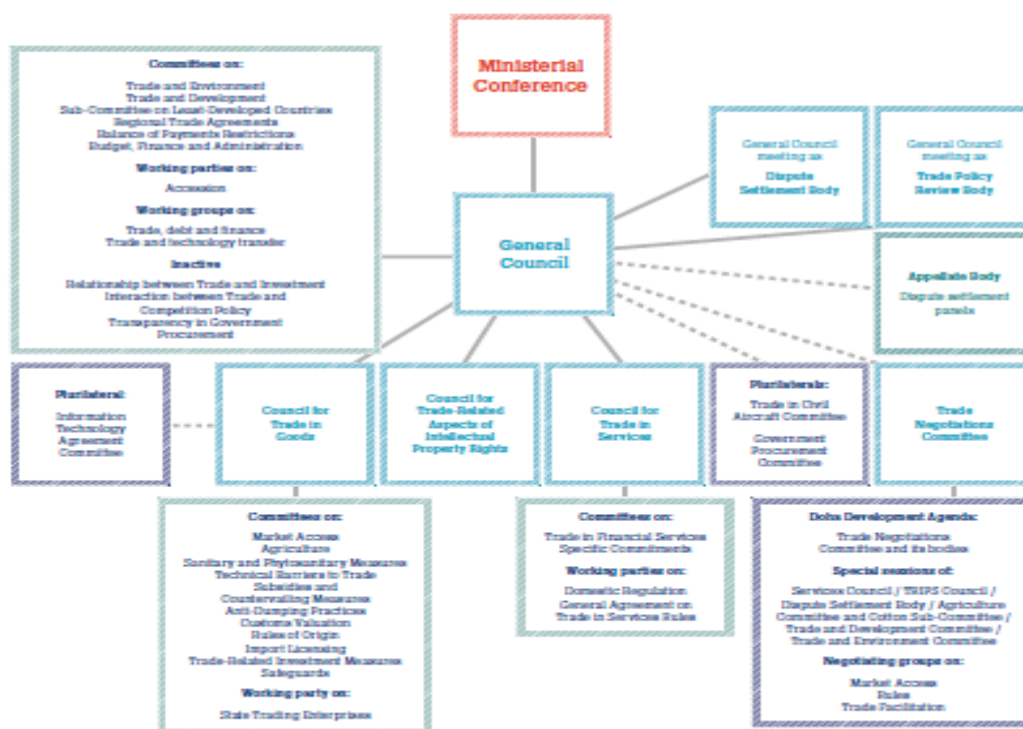
The WTO's top-level decision-making body is the Ministerial Conference, which usually meets every two years.

Below the Ministerial Conference is the General Council (normally ambassadors and heads of delegation in Geneva, but sometimes officials sent from members' capitals), which meets several times a year in the Geneva headquarters. The General Council also meets as the Trade Policy Review Body and the Dispute Settlement Body.

At the next level, the Goods Council, Services Council and Intellectual Property (TRIPS) Council report to the General Council.

Numerous specialized committees, working groups and working parties deal with the individual agreements and other areas such as the environment, development, membership applications and regional trade agreements.

All WTO members may participate in all councils and committees, with the exceptions of the Appellate Body, Dispute Settlement panels and plurilateral committees.

WTO website
www.wto.org

7.3 ΘΕΣΜΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΠΟΕ

- Κράτη μέλη
- Όργανα του ΠΟΕ: Διάσκεψη Υπουργών, Γενικό Συμβούλιο, Γενικός Διευθυντής, Συμβούλια για Επίλυση Διαφορών, Επισκόπηση Εμπορικής

Πολιτικής, Εμπόριο Αγαθών, Εμπόριο Υπηρεσιών και TRIPS, Επιτροπές, Ομάδες Εργασίας Επιτροπή για τις Διαπραγματεύσεις του Γύρου της Doha, επιτροπές διευθέτησης διαφορών (dispute settlement panels)

- Θεματικά πεδία του ΠΟΕ
- Η διαδικασία λήψης αποφάσεων
- Πολυμερείς συμφωνίες
- Οι ειδικές συμφωνίες με περιορισμένο αριθμό (Plurilaterals):
 - Συμφωνία για Δημόσιες προμήθειες (19 μέρη ή 47 κράτη μέλη)
 - Συμφωνία για εμπόριο με είδη πολιτικής αεροπορίας (31 μέλη)
 - Συμφωνία για Είδη Τεχνολογίας Πληροφορικής (82 μέλη)

7.4 ΒΑΣΙΚΕΣ ΕΠΙΔΙΩΞΕΙΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ ΤΟΥ ΠΟΕ

- Η σταδιακή απελευθέρωση του διεθνούς εμπορίου
- Η δημιουργία σταθερού πλαισίου
- Ο θεμιτός ανταγωνισμός
- Η προστασία του περιβάλλοντος
- Διαχείριση εμπορικών συμφωνιών
- Βήμα για εμπορικές διαπραγματεύσεις

- Διευθέτηση διαφορών
- Επισκόπηση εθνικών εμπορικών πολιτικών
- Στήριξη αναπτυσσόμενων χωρών
- Συνεργασία με άλλους οργανισμούς

7.5 ΚΥΡΙΟΙ ΤΟΜΕΙΣ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΕΣ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ

- Εμπορικοί κανόνες
- Δασμοί και ποσοτικοί περιορισμοί
- Τελωνειακές διαδικασίες
- Άδειες εισαγωγών
- Τεχνικά εμπόδια
- Κρατικές συμβάσεις και προμήθειες (plurilateral)
- Εμπόριο πολιτικής αεροπορίας (plurilateral)
- Κανόνες προέλευσης
- Μέτρα για επενδύσεις που αφορούν στο εμπόριο
- Πνευματική ιδιοκτησία
- Αγροτικά προϊόντα
- Εμπόριο υπηρεσιών
- Εμπόριο και περιβάλλον
- Εποπτεία εμπορικής πολιτικής
- Διευθέτηση διαφορών

7.6 ΟΙ ΓΥΡΟΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΩΝ

- First Round: Geneva, Switzerland, 1947
- Second Round: Annecy, France, 1949
- Third Round: Torquay, England, 1951
- Fourth Round: Geneva, Switzerland, 1956
- Fifth Round: The Dillon Round, 1960-61
- Sixth Round: The Kennedy Round, 1964-67
- Seventh Round: The Tokyo Round, 1973-79
- Eighth Round: The Uruguay Round, 1986-1994
- Ninth Round: The Doha Round, 2001-2015

7.7 ΘΕΜΕΛΙΩΔΕΙΣ ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΟΥ ΠΟΕ

- Η ρήτρα του μάλλον ευνοουμένου κράτους (Most Favored nation Clause, MFN)
- Η αρχή της εθνικής μεταχείρισης (National Treatment)
- Η πολιτική αρχή της αμοιβαιότητας (Principle of Reciprocity)
- Η απαγόρευση μη δασμολογικών εμποδίων, μόνον δασμοί
- «Δέσιμο» των εθνικών δασμολογιών
- Η ειδική και διαφοροποιημένη μεταχείριση των αναπτυσσόμενων χωρών

7.8 ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΟΥ ΠΟΕ

- Τελωνειακές ενώσεις, ελεύθερες ζώνες εμπορίου και προτιμησιακές συμφωνίες υπέρ αναπτυσσόμενων χωρών ως εξαιρέσεις από τη ρήτρα του MEK
- Απελευθέρωση των αναπτυσσόμενων χωρών από αρχή της αμοιβαιότητας
- Ποσοτικά εμπορικά εμπόδια για προστασία ισοζυγίου πληρωμών ή για την αντιμετώπιση προβλημάτων από αιφνίδια αύξηση των εισαγωγών (escape clause)
- Οι ειδικές συμφωνίες (plurilateral) ως εξαίρεση από ρήτρα MEK

7.9 Ο ΓΥΡΟΣ ΤΗΣ DOHA

- Η διακήρυξη
- Τα αρχικά θέματα και οι βασικοί δρώντες
- Οι αντιθέσεις συμφερόντων
- Η εξέλιξη
- Τα αποτελέσματα

7.10 ΤΑ ΚΕΝΑ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

- Διεθνείς κανόνες ανταγωνισμού
- Περιβαλλοντικά και κοινωνικά ζητήματα
- Οι χρόνιες διεθνείς ανισορροπίες
- Ο ρόλος των δυναμικά αναπτυσσόμενων χωρών

- Η αυξανόμενη ετερογένεια των κρατών μελών εντός του ΠΟΕ και η διαδικασία λήψης αποφάσεων
- Η εξέλιξη του περιφερισμού
- Η οικονομική κρίση και το διεθνές εμπόριο

8. ΔΙΑΚΡΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΑ ΕΜΠΟΡΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗΣ

8.1 Παγκοσμιοποίηση, Περιφερειοποίηση, Περιφερισμός (Globalization, Regionalization, Regionalism)

8.2 Βασικά σχήματα διακρατικής περιφερειακής εμπορικής και οικονομικής συνεργασίας

- Τομεακή συνεργασία
- Προτιμησιακό σύστημα
- Ελεύθερη Ζώνη Εμπορίου
- Τελωνειακή Ένωση (ΤΕ)
- Κοινή Αγορά

- Οικονομική Κοινότητα
- Οικονομική και Νομισματική Ένωση

8.3 Λόγοι της δημιουργίας και εξέλιξης των διακρατικών περιφερειακών ενώσεων

8.3.1. Οικονομικοί Λόγοι

- Στατικές επιδράσεις: Δημιουργία και εκτροπή εμπορίου
- Δυναμικές επιδράσεις της περιφερειακής ολοκλήρωσης: ανταγωνισμός, εξειδίκευση, οικονομίες κλίμακας, διάχυση τεχνολογίας και γνώσης κ.α.

8.3.2 Λοιποί λόγοι

- Η θεωρία του Ντόμινο (R. Baldwin)
- Οι ερμηνείες του Krugman, Bhagwati κλπ.
- Πολιτικοί λόγοι

8.4. Οι Περιφερειακές ενώσεις στο σύστημα της πολυμερούς συνεργασίας (GATT /ΠΟΕ)

- ΕΖΕ και ΤΕ

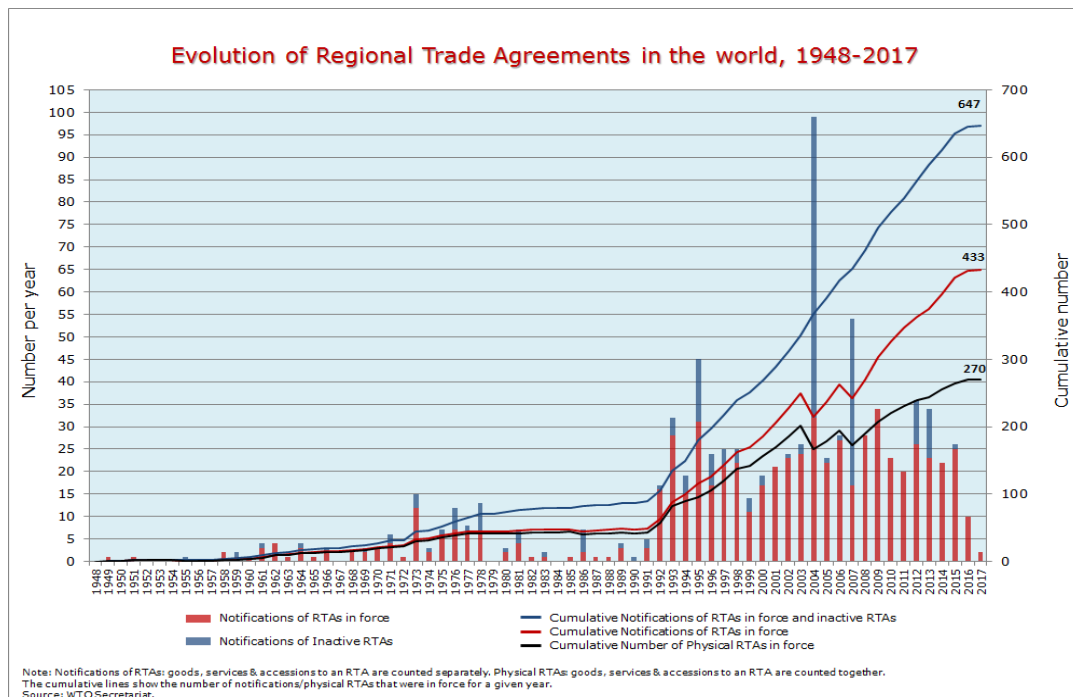
- Μεγαλύτερο μέρος του εμπορίου
- Δεν προκαλούν αύξηση του προστατευτισμού
- Έγκριση από άλλα κράτη μέλη

8.5 Υφιστάμενα σχήματα διεθνούς περιφερειακής συνεργασίας

8.5.1 Περιφερειακές Εμπορικές Συμφωνίες

- 1948-1994 : 124 ενημερώσεις
- 1995-σήμερα: πάνω από 400 ενημερώσεις

The following Chart shows all RTAs notified to the GATT/WTO (1948-2017), including inactive RTAs, by year of entry into force.

Source: WTO Secretariat

- **Οι σημαντικότερες Περιφερειακές ενώσεις**

- EE (28) + 40 συμφωνίες
- North American Free Trade Agreement (NAFTA): Canada, Mexico, United States of America
- **EOX** (EE + Νορβηγία, Ισλανδία, Λιχτενστάιν)
- **EFTA** (ΕΖΕΣ, Iceland; Liechtenstein; Norway; Switzerland)
- **EFTA + 24 συμφωνίες**
- **ASEAN** (Brunei Darussalam; Cambodia; Indonesia; Lao People's Democratic Republic; Malaysia; Myanmar; Philippines; Singapore; Thailand; Viet Nam)
- South Asian Free Trade Agreement (SAFTA, Afghanistan, Bangladesh, Bhutan, India, Maldives, Nepal, Pakistan and Sri Lanka)
- **MERCOSUR**(Argentina, Brazil, Paraguay, Uruguay and Venezuela)
- Asia Pacific Trade Agreement (APTA, Bangladesh; China; India; Korea, Republic of; Lao People's Democratic Republic; Sri Lanka)
- Pan-Arab Free Trade Area (PAFTA, **18 χώρες**)
- Economic and Monetary Community of Central Africa (CEMAC, **11 χώρες**)

- Economic Community of West African States (ECOWAS, 15 χώρες)
- Common Market for Eastern and Southern Africa (COMESA): Burundi; Comoros; Democratic Republic of the Congo; Djibouti; Egypt; Eritrea; Ethiopia; Kenya; Libya; Madagascar; Malawi; Mauritius; Rwanda; Seychelles; Sudan; Swaziland; Uganda; Zambia; Zimbabwe
- Commonwealth of Independent States (CIS): Armenia; Azerbaijan; Belarus; Georgia; Kazakhstan; Kyrgyz Republic; Moldova, Republic of; Russian Federation; Tajikistan; Ukraine; Uzbekistan

8.5.2 Προτιμησιακές Εμπορικές Συμφωνίες

Generalized System of Preferences (165 χώρες, απο 11 χώρες)

Duty-Free Tariff Preference Scheme for LDCs (για 50 από τις πλέον φτωχές χώρες)

Trade preferences for countries of the Western Balkans (EE)

Andean Trade Preference Act (ΗΠΑ)

Caribbean Basin Economic Recovery Act ΗΠΑ)

African Growth and Opportunity Act (ΗΠΑ)

Cotonou Agreement: partnership agreement between the EU and ACP countries (79 countries – 48 from Sub Saharan Africa, 16 from the Caribbean and 15 from the Pacific)

8.5.2 *Ενώσεις σε εξέλιξη*

- **Asia-Pacific Region for a Trans-Pacific Partnership (TPP) Agreement:** a trade agreement between Australia, Brunei, Canada, Chile, Japan, Malaysia, Mexico, New Zealand, Peru, Singapore, the United States (until 23 January 2017) and Vietnam.
- **Transatlantic Trade and Investment Partnership (TTIP)** is a trade agreement to be negotiated between the European Union and the United States

8.6 **Αξιολόγηση της πολιτικής της περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης**

9. Η ΕΕ ΣΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑ

9.1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ

9.2 ΤΟ ΘΕΣΜΙΚΟ ΥΠΟΒΑΘΡΟ ΤΗΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ (ΕΚΕΠ)

- Άρθρο 206 (π. 131): Αρχές, στόχοι της ΕΚΕΠ
- Άρθρο 207 (π. 133): πεδία, αρμοδιότητες, λήψη αποφάσεων
- Άρθρο 218: Σύναψη διεθνών συμφωνιών

9.3 Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΤΕΛΩΝΙΑΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

- Η εξωτερική διάσταση της ΤΕ
- Τα εθνικά συμφέροντα
- Η λήψη αποφάσεων και οι σημαντικότεροι δρώντες
- Η σχέση της ΕΚΕΠ με τις άλλες πολιτικές της ΕΕ
- Παράγοντες που επηρεάζουν την υφή της ΕΚΕΠ

9.4 ΤΑ ΒΑΣΙΚΑ ΕΜΠΟΡΙΚΟΠΟΛΙΤΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΕΕ

- Μεγαλύτερη εμπορική δύναμη αγαθών και υπηρεσιών
- Η μεγαλύτερη επενδυτική δύναμη
- Η σημαντικότερη αγορά για πάνω από 130 χώρες
- Ο σημαντικότερος εταίρος των ΗΠΑ
- Υπεροχή του ενδοκοινοτικού έναντι του εξωκοινοτικού εμπορίου
- Συμμετρική και συμμετρική αλληλεξάρτηση
- Σχετικά ανοικτή οικονομία (πάνω από 15% του ΑΕΠ)
- Φιλελεύθερο εμπορικό καθεστώς

9.5 ΜΕΣΑ ΤΗΣ ΕΚΕΠ

- Δασμοί (διάρθρωση, ύψος)
- Μη δασμολογικά μέτρα
- Μέτρα εμπορικής άμυνας (αντι-ντάμπινγκ, αντεπιδοτήσεις, άμυνα κατά των εμποδίων)

9.6 ΤΟΜΕΑΚΗ ΔΙΑΦΟΡΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΕΚΕΠ

9.7 ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΑΦΟΡΟΠΟΙΗΣΗ

- Έννοια
- Λόγοι (οικονομικοί, πολιτικοί)

- Η πυραμίδα των προτιμήσεων

9.8 ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑ

- Στόχοι
- Φορείς άσκησης
- Λήψη αποφάσεων
- Επίπεδα (διμερές, περιφερειακό, πολυμερές)

9.9 Η ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΣΤΟΝ ΠΟΕ

- Καθεστώς
- Επιρροή
- Προτεραιότητες

9.10 ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

10. ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑ

- 1. Έννοια της εμπορικής διπλωματίας**
- 2. Σχέσεις μεταξύ παραδοσιακής και εμπορικής διπλωματίας**
- 3. Σχέση εξωτερικού εμπορίου και εμπορικής διπλωματίας**
- 4. Γενικοί και ειδικοί στόχοι της εμπορικής διπλωματίας**

4.1 Γενικοί

- Εθνικό συμφέρον
- Αύξηση της εθνικής ευημερίας
- Διεθνής ανταγωνιστικότητα , εξωστρέφεια
- Διαχείριση της διεθνοποίησης της οικονομίας

4.2 Ειδικοί

- Αύξηση των εξαγωγών αγαθών και υπηρεσιών
- Άνοιγμα (διείσδυση) νέων αγορών
- Διασφάλιση εφοδιασμού εθνικής οικονομίας με κρίσιμα αγαθά και υπηρεσίες
- Προώθηση εθνικών θέσεων σε διεθνείς εμπορικές διαπραγματεύσεις
- Προώθηση οικονομικής ολοκλήρωσης με εξωτερικό
- Προσέλκυση ξένων επενδύσεων

5. Οργάνωση (φορείς) της εμπορικής διπλωματίας

5.1 *Κρατικοί*

- Πολιτική ηγεσία
- Αρμόδιο ή αρμόδια υπουργεία
- Εμπλεκόμενα υπουργεία
- Πρεσβείες, εμπορικά γραφεία, εμπορικές αντιπροσωπείες
- Ειδικοί οργανισμοί προώθησης εμπορίου

5.2 *Επαγγελματικοί-ιδιωτικοί*

- Επιμελητήρια
- Ενώσεις επιχειρήσεων
- Μεμονωμένες επιχειρήσεις
- Διεθνή δίκτυα
- ΜΚΟ
- Ιδιωτικά γραφεία

6. Επίπεδα άσκησης εμπορικής διπλωματίας

6.1 *Πολυμερές / Διεθνές*

- ΠΟΕ
- ΟΗΕ, UNCTAD
- ΟΟΣΑ
- Ομάδα των 8, ομάδα των 20

6.2 Περιφερειακό

- ΕΕ
- Άλλες περιφερειακές ενώσεις

6.3 Διμερές

6.4 Στο εσωτερικό άλλων χωρών

6.5 Σε ειδικούς διεθνείς οργανισμούς

7. Δράσεις-ενέργειες των εμπορικών διπλωματών

- Διαπραγματεύσεις
- Συλλογή, επεξεργασία, αξιολόγηση, διοχέτευση πληροφοριών (γενικών και ειδικών)
- Επίλυση διαφορών
- Προβολή – εικόνα χώρας στο εξωτερικό
- Διοργάνωση ενημερωτικών εκδηλώσεων και εμπορικών εκθέσεων
- Προβολή-προώθηση κλάδων ή μεμονωμένων επιχειρήσεων
- Δικτύωση, προώθηση επιχειρηματικών συνεργασιών
- Προετοιμασία, συμμετοχή σε διακρατικές επαφές-συνομιλίες υψηλού επιπέδου
- Συμμετοχή στην εκπόνηση εμπορικών στρατηγικών της χώρας

- Συμμετοχή στην υλοποίηση των εμπορικών στρατηγικών της χώρας

8. Δεξιότητες εμπορικών διπλωματών

9. προβλήματα και δυσχέρειες στην αποστολή τους

10. Το εξωτερικό εμπόριο και τα εμπορικά συμφέροντα της Ελλάδος

10.1 Τομεακή και γεωγραφική διάρθρωση του ελληνικού εξωτερικού εμπορίου

10.2 Το θεσμικό πλαίσιο του ελληνικού εξωτερικού εμπορίου

10.3 Τα βασικά εμπορικά συμφέροντα της Ελλάδος

10.4 Στρατηγικές επιδιώξεις της Ελληνικής εξωτερικής εμπορικής πολιτικής

11. Η οργάνωση της Ελληνικής εμπορικής διπλωματίας

11.1 Η εμπορική διπλωματία του ΥΠΕΞ

- Γενική Γραμματεία Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων & Αναπτυξιακής Συνεργασίας

- Β' Γενική διεύθυνση οικονομικών σχέσεων

B' ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΣΧΕΣΕΩΝ

B1 Δ/νση - Στρατηγικού σχεδιασμού, ηλεκτρονικής διαχείρισης πληροφοριών, Σχεδίων Δράσης οικονομικής διπλωματίας και Συντονισμού Γραφείων ΟΕΥ

B2 Δ/νση - Οικονομικών σχέσεων με χώρες Βαλκανικής, Ρωσίας και λοιπές χώρες ΚΑΚ & παρακολούθησης ΟΣΕΠ

B3 Δ/νση - Οικονομικών σχέσεων με χώρες Β. Αφρικής, Μ. Ανατολής και χώρες Κόλπου

B4 Δ/νση - Οικονομικών σχέσεων με χώρες Ευρωπαϊκής Ένωσης, Β. Αμερικής, ΕΟΧ, Ωκεανίας, Ιαπωνίας και Ελβετίας

B5 Δ/νση - Οικονομικών σχέσεων με χώρες Κεντρικής & Νότιας Αμερικής, Υποσαχαρικής Αφρικής και Ασίας

B6 Δ/νση - Διεθνών Οικονομικών Οργανισμών, Νομισματικών Υποθέσεων, Αποζημιώσεων & Ειδικών θεμάτων

B7 Δ/νση - Διεθνών Ενεργειακών Θεμάτων

- **Παράδειγμα: B2 Δ/νση - Οικονομικών σχέσεων με χώρες Βαλκανικής, Ρωσίας και λοιπές χώρες ΚΑΚ & παρακολούθησης ΟΣΕΠ**

Η Διεύθυνση έχει ως αρμοδιότητες:

- ▶ Τη μελέτη και την υποβολή προτάσεων με σκοπό την ανάπτυξη των διμερών οικονομικών σχέσεων με τις εν λόγω χώρες.
- ▶ Τη διαμόρφωση του κατάλληλου θεσμικού πλαισίου οικονομικής συνεργασίας δια μέσου της σύναψης συμφωνιών.
- ▶ Την παρακολούθηση και το χειρισμό θεμάτων εμπορικής, οικονομικής και τεχνικής συνεργασίας.
- ▶ Την προπαρασκευή των εργασιών των διακρατικών επιτροπών και την ευθύνη των διμερών διαπραγματεύσεων.

- Την παρακολούθηση και το χειρισμό διασυνοριακών θεμάτων σε συνεργασία με τους καθ' ύλη συναρμόδιους φορείς.

- Την παρακολούθηση της εξέλιξης των οικονομικών και εμπορικών σχέσεων σε συνεργασία με τις πρεσβευτικές και προξενικές αρχές και τα Γραφεία Ο.Ε.Υ., άλλα Υπουργεία ή Υπηρεσίες και ιδιωτικούς ή δημόσιους φορείς. Την εισήγηση προτάσεων προς τη Β1 Διεύθυνση για την εκπόνηση Σ.Σ.Δ. και Ε.Σ.Δ.

I. Τμήμα Οικονομικών Σχέσεων με χώρες Βαλκανικής

Το Τμήμα έχει τις κάτωθι αρμοδιότητες:

- Την προώθηση των διμερών οικονομικών σχέσεων με τις χώρες των Δυτικών Βαλκανίων (Αλβανία, Βοσνία - Ερζεγοβίνη, Κροατία, Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας, Σερβία και Μαυροβούνιο), Βουλγαρία, Ρουμανία και Τουρκία.
- Την παρακολούθηση όλων των ευρωπαϊκών ή διεθνών χρηματοδοτικών και αναπτυξιακών προγραμμάτων, που αναπτύσσονται στις χώρες ευθύνης τους.
- Την παρακολούθηση της υλοποίησης του Εθνικού Σχεδίου Οικονομικής Ανασυγκρότησης των Βαλκανίων (Ε.Σ.Ο.Α.Β.).

- Την παρακολούθηση και συμμετοχή στην Πρωτοβουλία Αδριατικής και Ιονίου.
- Την παρακολούθηση του Συμφώνου Σταθερότητας.

II. Τμήμα Οικονομικών Σχέσεων με Ρωσία, λοιπές χώρες Κ.Α.Κ. και παρακολούθησης Ο.Σ.Ε.Π.
Το Τμήμα έχει τις κάτωθι αρμοδιότητες:

- Την προώθηση των διμερών οικονομικών σχέσεων με τη Ρωσία και λοιπές χώρες Κ.Α.Κ. (Αζερμπαϊτζάν, Αρμενία, Γεωργία, Καζακστάν, Κιργισία, Λευκορωσία, Μολδαβία, Ουζμπεκιστάν, Ουκρανία, Ρωσία, Τατζικιστάν, Τουρκμενιστάν).
- Την παρακολούθηση των εργασιών του Ο.Σ.Ε.Π. και την εκπροσώπηση στις συναντήσεις/επιτροπές.
- Την παρακολούθηση της Πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.) για τη Νέα Γειτονία.
- Την παρακολούθηση όλων των ευρωπαϊκών ή διεθνών χρηματοδοτικών και αναπτυξιακών προγραμμάτων, που αναπτύσσονται στις χώρες ευθύνης τους.

➤ Τα Γραφεία Οικονομικών και Εμπορικών Υποθέσεων

- Τμήματα των διπλωματικών ή έμμισθων προξενικών αρχών, έχουν ως κύρια αρμοδιότητα τη διασφάλιση, υποστήριξη και προώθηση των ελληνικών οικονομικών και εμπορικών συμφερόντων στο εξωτερικό.
- 61 Γραφεία Οικονομικών και Εμπορικών Υποθέσεων σε χώρες με ιδιαίτερο οικονομικό και εμπορικό ενδιαφέρον για την Ελλάδα. Επίσης λειτουργεί Γραφείο Οικονομικών και Εμπορικών Υποθέσεων στην Θεσσαλονίκη, για την εξυπηρέτηση των επιχειρηματιών της Βόρειας Ελλάδας.
- Παρακολουθούν και αναλύουν την γενική οικονομική κατάσταση και τις οικονομικές εξελίξεις των κρατών της περιφέρειας αρμοδιότητάς τους.
- Μελετούν την παραγωγή, το εξωτερικό εμπόριο και τις διεθνείς συναλλαγές των χωρών της αρμοδιότητάς τους σε σχέση με την παραγωγή και το εξωτερικό εμπόριο της Ελλάδας.
- Ερευνούν συνεχώς και μεθοδικά την αγορά των χωρών της αρμοδιότητάς τους, ώστε να αξιοποιηθούν στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό οι δυνατότητες προώθησης ελληνικών προϊόντων.
- Παρέχουν κάθε δυνατή διευκόλυνση για την προσέλκυση αλλοδαπών επενδύσεων στην Ελλάδα και εισηγούνται τα αναγκαία προς τούτο μέτρα.
- Καταβάλλουν κάθε προσπάθεια για την προώθηση των ελληνικών επενδύσεων στο εξωτερικό.
- Συμβάλουν στη συγκρότηση συλλογικών φορέων και ομάδων στήριξης των ελληνικών

οικονομικών συμφερόντων και την προώθηση της επιχειρηματικής συνεργασίας μεταξύ ελληνικών και ξένων επιχειρήσεων, ειδικότερα σε ζητήματα σύστασης και λειτουργίας μεικτών επιχειρήσεων στην αλλοδαπή, μεταφοράς τεχνολογίας, υπεργολαβιών, συμπαραγωγής προϊόντων, αντισταθμιστικού εμπορίου και τουριστικής πολιτικής.

- Παρακολουθούν και μελετούν τις τάσεις και εξελίξεις του διμερούς εμπορίου με τις χώρες αρμοδιότητάς τους
- Ενημερώνουν την Κεντρική Υπηρεσία του ΥΠΕΞ για μέτρα οικονομικού, εμπορικού ή δημοσιονομικού χαρακτήρα που μελετώνται ή λαμβάνονται από τις χώρες της αρμοδιότητάς τους και αφορούν στο εξωτερικό εμπόριο, στη σύναψη διεθνών οικονομικών και εμπορικών συμφωνιών, στις εμπορικές συμβάσεις και στην τελωνειακή νομοθεσία.
- Μεριμνούν για την ανάπτυξη των εμπορικών συναλλαγών με στόχο τη συνεχή και προοδευτική αύξηση των εξαγωγών ελληνικών προϊόντων.
- Προβαίνουν στις αναγκαίες προπαρασκευαστικές εργασίες για τη σύναψη συμφωνιών οικονομικής συνεργασίας μεταξύ της Ελλάδας και των χωρών της αρμοδιότητάς τους, υποβάλλουν σχετικές προτάσεις και συμμετέχουν στις εμπορικές διαπραγματεύσεις με τις χώρες αυτές.
- Διοργανώνουν συνέδρια, συμπόσια και ημερίδες με σκοπό την προβολή των δυνατοτήτων και προοπτικών της ελληνικής οικονομίας, την ανάπτυξη σύγχρονων μορφών επενδύσεων,

μεταφοράς τεχνολογίας και επιχειρηματικής συνεργασίας και την ανάπτυξη επιχειρηματικών σχέσεων στις χώρες της αρμοδιότητάς τους.

- Παρακολουθούν, καταγράφουν και ενημερώνουν για ευρωπαϊκά και διεθνή προγράμματα τεχνικής, οικονομικής συνεργασίας, ανθρωπιστικής και αναπτυξιακής βοήθειας, καθώς και για διαγωνισμούς κρατικών προμηθειών και δημόσιων έργων.
- Παρέχουν κάθε χρήσιμη πληροφορία στους ελληνικούς εμπορικούς οίκους για εισαγωγικούς και εξαγωγικούς οίκους της περιφέρειάς τους, καθώς και κάθε δυνατή συνδρομή για την τοποθέτηση των προϊόντων τους.
- Μεσολαβούν για την επίλυση εμπορικών διαφορών μέσω διαιτησίας και επιδιαιτησίας ή του Διεθνούς Εμπορικού Επιμελητηρίου.
- Διοργανώνουν εμπορικές και επιχειρηματικές αποστολές από και προς τη χώρα αρμοδιότητάς τους.
- Προβαίνουν στις αναγκαίες ενέργειες για την προστασία των δικαιωμάτων βιομηχανικής και πνευματικής ιδιοκτησίας των ελληνικών επιχειρήσεων και ιδιωτών και υποβοηθούν στις πράξεις και συμβάσεις μεταφοράς τεχνολογίας προς όφελος της ελληνικής οικονομίας.
- Μελετούν και εισηγούνται για την οργάνωση εκθέσεων ελληνικών προϊόντων, για την εγκατάσταση μόνιμων ή προσωρινών εκθετηρίων στις χώρες της αρμοδιότητάς τους, καθώς και για την προβολή και διαφήμιση των εξαγωγίμων ελληνικών προϊόντων με τα πιο πρόσφορα μέσα.

- Μελετούν, παρακολουθούν και εισηγούνται επί θεμάτων αγροτικής πολιτικής και αγροτικής συνεργασίας, βιομηχανικής πολιτικής και συνεργασίας, πολιτικής επικοινωνιών και συνεργασίας στον τομέα των επικοινωνιών, πολιτικής έρευνας και τεχνολογίας και συνεργασίας στους εν λόγω τομείς, τουριστικής πολιτικής και συνεργασίας, πολιτικής και συνεργασίας σε θέματα χερσαίων, θαλάσσιων και εναέριων μεταφορών, καθώς και επί άλλων συναφών πολιτικών και συνεργασιών.
- Παρακολουθούν και υποστηρίζουν εν γένει την εκτέλεση του Ελληνικού Σχεδίου Οικονομικής Ανασυγκρότησης των Βαλκανίων (ν.2996/2002, ΦΕΚ 62 Α΄) καθώς και των προγραμμάτων της και υποβάλλουν μελέτες και εισηγήσεις για νέες δράσεις επί θεμάτων αναπτυξιακής συνεργασίας και ειδικών χρηματοδοτικών προγραμμάτων.
- Υποστηρίζουν την Υπηρεσία Διεθνούς Αναπτυξιακής Συνεργασίας (Υ.Δ.Α.Σ.) που έχει συσταθεί με το άρθρο 18 παρ.1 του ν.2731/1999 (ΦΕΚ 138 Α΄) κατά την εκτέλεση των προγραμμάτων της και υποβάλλουν μελέτες και εισηγήσεις για νέες δράσεις επί θεμάτων αναπτυξιακής συνεργασίας και ειδικών χρηματοδοτικών προγραμμάτων.

11.2 Λοιποί κρατικοί φορείς

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ & ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΜΠΟΡΙΟΥ Α.Ε. - Enterprise Greece**

- Υλοποίηση της Εθνικής Πολιτικής για τις εξαγωγές και το εξαγωγικό εμπόριο γενικότερα
- Ανάπτυξη και προώθηση των εξαγωγών προϊόντων και υπηρεσιών
- Ενθάρρυνση και την καθοδήγηση της εξαγωγικής δράσης των ελληνικών επιχειρήσεων
- Δημιουργία εικόνας (image) για τα προϊόντα και τις υπηρεσίες της χώρας
- Προβολή και προώθηση προϊόντων και υπηρεσιών
- Πληροφόρηση - υποστήριξη των επιχειρήσεων
- Καλλιέργεια εξωστρέφειας των επιχειρήσεων
- Ανάπτυξη των ελληνικών εξαγωγών σε νέες αγορές
- Προσέλκυση και υποστήριξη Άμεσων Ξένων Επενδύσεων

11.3 Μη κρατικοί φορείς

- Επιμελητήρια
- Επιχειρηματικές ενώσεις
- Σύνδεσμοι εξαγωγέων-εισαγωγέων
- Λοιποί